

kult

03/02

ročník 4 / březen 2002

12,- Kč

**Febiofest
s dechem u konce?**

**Luboš Balák
v Huse zdomácněl**

**Cestopis:
Batakové ze Sumatry**

**Monika
Hilmerová**
má ráda češtinu





II. VELIKONOČNÍ
FESTIVAL
DUCHOVNÍ
HUDBY

24. 3. – 7. 4. 2002

Katedrála sv. Petra a Pavla a kostel J. A. Komenského

Statutární město Brno v spolupráci s Jihoomoravským krajem,
pod záštitou hejtmana Jihoomoravského kraje Stanislava Juránka,
primátora města Brna Petra Dušného a biskupa brněnského Mons. Vojtěcha Cikrleho



BVV – ARKONČEK s.r.o.
tel. 520 4212 2174, fax 520 4212 2288
e-mail: info@arkoncěk.cz
www.arkoncěk.cz

Mezi partnery

BVV
Veletřhy
Brno



Partner

JmE
Jihoomoravská energetika, a.s.

Mezi partnery

www.BFK

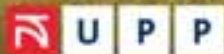


IX

DNY EVROPSKÉHO FILMU FESTIVAL FILMŮ ZE ZEMÍ EVROPSKÉ UNIE

PRAHA 7.-17.3. | BRNO 18.-26.3.2002

KINO LUCERNA | SOBĚŠKOVA 20 | PRAHA 1; KINO 84 3I HRADČI | MUSTECKÁ 21 | PRAHA 1;
KINOSÁL 9. KAKALY | ŽEROŠŇOVO NÁM. 6 | BRNO



Organizace akcí ze země pro občany evropské unie je financována z veřejného rozpočtu Evropské unie a státního rozpočtu České republiky. Organizace akcí ze země pro občany evropské unie je financována z veřejného rozpočtu Evropské unie a státního rozpočtu České republiky. Organizace akcí ze země pro občany evropské unie je financována z veřejného rozpočtu Evropské unie a státního rozpočtu České republiky.

www.czechfilmfest.cz

Světloňoř

Budiž světlo!

Stejně jako světloňoř přeměňuje noc v den, stejně tak Kult vynáší na denní světlo vše, co je skryto ve tmě pod rouškou společenských událostí v našem potemnělém městě Brně. Dobré světlo do Vašich srdcí!

Radek Holík, šéfredaktor



◀ V divadle Polárka na scénickém čtení hry Sobotná noc (vítěz soutěže Dráma 2000) ztvárnila 9 žen **Helena Baráthová**, slovenská herečka s maďarskými kořeny.



Do literární kavárny knihkupectví Academia přijel přečíst a poté i podepsat své knihy **Ivan Kraus**. ▼



Výstavu celoživotního díla **Ivana Rullera**, uspořádanou k jeho nedávným 75. narozeninám, si můžete prohlédnout v prostorách západního křídla Muzea města Brna na Špilberku, kde jsou představeny práce z let 1959-1989. ▲



Jan Šula předseda ČSNS a kandidát za Brno do nadcházejících voleb si nasadil boxerské rukavice k boji. Jak je vidět, myslí to vážně!



Po celou dobu konání brněnské části Febiofestu si **Fero Fenič** vychutnával některé z filmových lahůdek.



Ramiro Cibrián předal při své návštěvě v Brně hejtmanovi Stanislavu Juránkovi symbolickou Lípou Evropy. Proč nepřivezl spíš „Hlavu Vína“, když přijel rokovat o rozvoji vinařství v JM kraji, to je ve hvězdách?

Miroslav Trejtnar vystavoval v galerii Katakomby Dřevěné plastiky.



První představení letošního Trialogu byly Ruce Venušiny ND Praha režiséra **Ivo Krobota**.



Na slavnostní premiéře filmu Ztracení bylo méně novinářů než tvůrců. Svůj debut si zde odbyla **Isabela Bencová** studentka brněnské JAMU v roli Eleny.

Čeština je mi stále blízka

Monika je u filmu od deseti

Slovenská herečka Monika Hilmerová na svůj věk (27) načerpala již pěknou řádku profesních zkušeností a posbírala několik ocenění. Poměrně často se pohybuje v českém prostředí. Natáčí české filmy (*Der Lebensborn: Pramen života*, *Oběti a vrazi*, televizní pohádka *Vohnice a Kilián*), hostuje na českých jevištích s představeními bratislavské VŠMU (*Pomoc*, *Dievča bez vena*).

kult: Čeština Vám zjevně nedělá problémy. Jak pracujete na výslovnosti?

Monika Hilmerová: „Keď nakrúcam český film, tak sa v tom období snažím hovoriť čo najviac po česky. Mám vyskúšané, že potrebujem asi 2 dny na aklimatizáciu, aby som trochu odstránila slovenské prízvuky a aby som sa nezaoberala tým, ako rozprávam. Pravdu povediac, čeština je mi stále blízka, lebo bežne sledujem české televízne programy a čítam knihy písané v češtine.“

kult: Vy máte takový zaujímavý pôvod.... Koluje ve Vás polská, česká, slovenská i maďarská krev...

M.H.: „Áno. Z maminy rodiny som vraj čistá Slovenka, ale bohvie (smích), z otcovej strany bola moja babička z maďarsko-poľskej rodiny a dedo z nemecko-českej.“

kult: Jak jste na tom s těmito řečmi?

M.H.: „Žiaľ, len po slovensky a česky sa dohovoriť bez problémov (smích). Poľštine trochu rozumiem, nemecky a

maďarsky sa nedohovorim. Maďarčina sa mi páči, voľakedy som ten jazyk nemala rada, ale dnes je pre mňa zaujímavý. Trošku je mi ľúto, že som sa neučila od detstva tieto reči. V tej dobe, kedy prarodičia vychovávali mojich rodičov, považovali za vhodnejšie hovoriť s nimi po slovensky.“

kult: V podstatě jste taková „rozjetá“ herečka. Letos ukončíte studium na VŠMU. Setkala jste se s inspirativním prostředím anebo s brzdou?

M.H.: „Záleží na tom, čo človek od školy očakáva. Keď niekto ide na školu ako na nejaký prestup, kým sa dostane do divadla, tak ju možno vníma ako brzdu, lebo už sa vidí v divadle. U mňa bol úplne iný princíp. Pri filme som od desiatich rokov, a pri divadle od šestnástich v Radošinskom naivnom divadle v Bratislave. Ja som presne vedela, čo chcem na škole získať a myslím, že sa mi to aj podarilo. Dotkla som sa tém, ktoré ma zaujímajú. Jediné, čo ma brzdilo, že som tým strávila veľa času. Musela som aj zarábať a popritom som bola od rána do večera v škole. Ale nabíja ma to energiou, aj keď to znie ako fráza. Cítim, že to je niečo, čo súvisí s mojim životom, čo ma formuje. Škola mi predovšetkým poskytla veľmi dobré herecké role, stretla som sa s klasickým činoherným spôsobom hrania, ktoré je mi dosť blízke, ale taktiež som si tu obohrala aj netradičné predstavenia, aké sa v tradičných „kamenných divadlách“ ešte u nás nevyskytujú.“



kult: *Narážate často na střety praxe a teórie?*

M.H.: „Ja som z praxe prešla do iného druhu praxe. Škola herectva nie je teória, to je naďalej prax. Je to ako remeslo. Teoreticky môže byť herec každý. Tie predstavenia, ktoré robí VŠMU, sú podľa mojho názoru mnohé na dosť dobrej úrovni a môžu konkurovať profesionálnym divdlám. Dúfam, že to neznie nadnese. Nemám pocit, že by som sa na škole stretávala s niečím teoretickým, čo vôbec nefunguje.“

kult: *Mám pocit, že hrajete povetšinou „oběti“. Nemáte chuť zahrát si něco proti svému typu?*

M.H.: Napríklad vo filme *Obeť* a vrahovia je to úplne iný typ ako som ja. Postava Jany, ktorú som tam hrala je extrovertná a celkom odlišná mojmu mysleniu a naturelu. Ani nemám pocit, že som hrala obeť, ale ani vraha. Tá postava bola protichodná. Naproti tomu rola Grétky (Prameň života), to je introvertná postava, ktorá sa dlho nechá unášať volou iných. Mám pocit, že nie som zaškatulkovaná. Teší ma, keď ma režiséri neobsadzujú podľa mojho civilného prejavu. Som otvorená postavám roznych charakterov. O to viac poznávam seba samu, keď hrám niekoho, kto mi je na prvý pohľad vzdialený.,



kult: Máte také nějakou vysněnou roli?

M.H.: „Nemám vysnívanú rolu. Vždy ku mne prídu samy, asi ich priťahujem. Čo som chcela, tak zahrať si v neja-



Vystudovala andragogiku.

kom dobovom filme alebo inscenácii, a to sa mi podarilo viackrát. Chcela som hrať niečo z nového obdobia, lebo to bolo také krízové obdobie, kedy sa formujú charaktery ľudí. Každá silná doba poskytuje silné dramatické chvíle. Ale aj hrať o súčasnosti - to je dosť ťažké, lebo človek nemá nadhľad histórie.“

kult: Jaký je rozdiel ve Vašem přístupu k divadelní a filmové roli?

M.H.: „V divadle mám 2-3 mesiace, aby som na roli pracovala, kým predvediem konečný výsledok. Vo filme mi musí byť prvý deň jasné, koho hrám a aká budem. Je treba mať v hlave celý scenár a vnímať vývoj postavy, lebo sa netočí chronologicky. Vo filme nesmiem byť ovplyvnená ničím, či už počasím, alebo že mi nedajú dobrú rekvizitu... Človek musí byť koncentrovaný, aby mohol kedykoľvek zo seba vydať maximálny výkon.“

kult: Takže vo filme je vaša herecká práca ve filmu intenzívnejší, než v divadle?

M.H.: „Nie. Je to len iný spôsob, iné preskupenie síl. Podobne ťažko možno posúdiť, či je intenzívnejší beh na dlhé trate alebo na krátky šprint.“

kult: Co Vám přinesla zkušenost natáčení amerického televizního filmu Povstání?

M.H.: „Netočila som veľa dní, mala som iba malú rolu. Motivovalo ma to k vylepšeniu mojej angličtiny. Mala som scény s vynikajúcim hercom Donaldom Sutterlandom, čo ma potešilo a obohatilo. V porovnaní s českým či slovenským filmom, bol výrazný rozdiel v produkcii a v organizácii. Mohli si dovoliť veľké množstvo asistentov, takže všetko



Má ráda čokoládu a řecké ostrovy.

bolo uskutočnené veľmi rýchlo. Napr. čas sa neztrácal ani presvetlovaním scény. Kým sme my točili nejakú scénu, technici chystali už ďalšiu. To sa u nás dá ťažko zrealizovať. Proste to fičalo. Ľudia sa nemuseli znervózňovať, že niečo nefunguje. A popri prísnej disciplíne je čas na pohodu.“

/text: Markéta Havelková,
foto: Lenka Kosová/



PR Veletrh MOBITEX

Jarní inspirace pro vaše bydlení

Ve dnech 20. až 24. března 2002 se na brněnském výstavišti uskuteční největší tuzemský veletrh nábytku, bytového textilu a interiérového vybavení MOBITEX. Ten nabídne jak

přehledku komplexního řešení interiérů, tak poskytne prostor pro prezentaci nejnovějších designérských trendů. Vedle bytového, čalouněného a

kuchyňského nábytku zde budou zastoupeny firmy nabízející zařízení pro vybavení kanceláří a interiérové doplňky. Kromě množství informací si návštěvníci brněnského výstaviště mohou domů odnést i některou z cen ze soutěže Jarní dárek. Tou nejatraktivnější cenou bude kuchyň v hodnotě osmdesát tisíc korun od firmy MarexTrade. Moderní interiér ale není jen souborem nábytkových prvků, ale dokonale sladěnou kompozicí, v níž často určující roli hrají textilie. Vedle položek bytového textilu se na veletrhu objeví také tapety, žaluzie a gamyže. Součástí veletrhu MOBITEX je také výstava tvorby

špičkových výrobců nadstandardního nábytku - INSPIRACE 2002. Z osobností světového designu do Brna zavítá např. designér roku 2002 François Bauchet, nejnovější trendy

interiérové architektury přednese Siobhain Bunni z Irsko, trendy v bytovém textilu pro nadcházející sezónu představí K. H. Schwarz z Německa.



Souběžně s veletrhem MOBITEX proběhne také mezinárodní veletrh potřeb pro domácnost DOMO, mezinárodní veletrh dětského zboží a hraček, kancelářských a školních potřeb, dárkových a propagačních předmětů, potřeb pro hobby a sport X-ART a mezinárodní výstava rybářských potřeb Rybaření. Aktuální informace najdete na webové stránce www.mobitex.cz.

Kdo si zařizuje byt nebo jen chce obohatit interiér něčím novým, určitě by neměl návštěvu mezinárodního veletrhu MOBITEX a Jarních veletrhů spotřebního zboží vynechat. /text: Šárka Mácová/

I Brno projevilo hlad po filmech

Nad budoucími ročníky Febiofestu visí otazníky

Fero Fenič byl letos velmi skeptický k otázkám týkajícím se příštích ročníků Febiofestu. Finanční situace je žalostná více než kdy předtím. A pokud se nestane zázrak či se alespoň nezmění přístup k tomuto putovnímu filmovému festivalu z víceroch míst, přijdeme o jednu z největších a nejzajímavějších kulturních akcí roku. Nastalé problémy (které se v menším měřítku opakují rok co rok) ovšem vůbec nepocítil návštěvník Febiofestu. Měl příležitost kochat se snímky, na které třeba léta čekal, filmy nejrůznějších národních kinematografií, snímky novinkovými promítanými v předpremiéře či nestárnoucími filmovými klenoty neztrácejícími nic na své hodnotě.

A to vše v pohodlném prostředí multiplexu, které však nemůže dosáhnout ani speciální vyzdobou typické festivalové atmosféry a ani neposkytuje intimní zákoutí na vstřebání dojmů z filmového zážitku s přáteli a pod. Nechává člověka chladným, neutrálním a vyvolává pocit běžícího pásu (což je možná zčásti i dílem eskalátorů). Ale nelamentujme! Nebyť spolupráce multiplexů s Febiofestem, nikdy bychom se takových hodů nedočkali. Filmový fanda tohle vše totiž rád spolkne, hlad po snímcích vymykajících se běžné komerci promítané v těchto sálech je silnější. Je také třeba smeknout před výbornou organizací a technickou kvalitou (vezmeme-li v úvahu stav o-





potřebovaných kopií a různý formát) a velmi citlivým tlumočením. Při počtu 35 filmů denně!

Program nabobtnal natolik, že se stal terčem výtek věčných brblalů. Není přirozeně v lidských silách prosedět celý týden v kině. Ale i to má přece své kouzlo. Pro mnohého návštěvníka, vybírajícího tituly nahodile, se cesta do sálu leckdy proměňuje v dobrodružnou výpravu. Rozčarováním pro něj mohl být některý z pestré nabídky asijských filmů (Rýžová válka, Zlatý klíč), na jejichž neobvyklý ráz není tuzemský divák prozatím zvyklý.

Naopak s intenzivním zážitkem (a pravděpodobně taktéž překvapivým) odcházel z bombajského muzikálu Lagaan. Novinky světové tvorby jsou vždy hojně navštěvované. Drama Ti druzí s Nicole Kidmanovou v hlavní roli, nekonvenční thriller z venkovského prostředí Temná voda. Sex a Lucia: nevšední milostný trojúhelník se střetává v dráždivém dramatu o vášni, lásce a sexu. Ať už si návštěvník volil podle jakéhokoliv klíče, myslím, že snad zklamání nepřevyšuje potěšení. Febiofest není o kultovních filmech, ani festivalových trhácích. Je výsledkem hledání co největšího množství vzorků filmového materiálu



z různých zemí. Nabízí setkání se s nevšedními a pozoruhodnými snímky, jaké je poměrně vzácné. Zklamání snad mohl být jen ten, kdo objevil Febiofest v Brně až poslední promítací den, čehož jsem byla svědkem u pokladny v pátek.

/text: Markéta Havelková,
marketa.havelkova@kult.cz/



STER CENTURY

s Kultem do Kina

Chcete-li vidět jakýkoliv film, vyplňte kupón a pošlete nám ho do 10. dne v měsíci na adresu redakce:

Kult, Údolní 53, 602 00 Brno.

Dvacet z Vás vylosujeme a zveřejníme v dalším čísle. Výhru si vyzvednete v redakci.

Jméno:

Adresa:

Datum narození:

Podpis:

BATAKOVÉ ZE SUMATRY

aneb kanibalové devatenáctého století

Indonéska republika, čtvrtá nejlidnatější země světa obývaná z 87 % muslimy, se táhne jako most od asijského k australskému kontinentu. Rozkládá se na více jak 13 600 ostrovech v délce 4 800 km mezi Jihočínským mořem, Indickým a Tichým oceánem. Indonésané ji nazývají TANAH AIR (Země a voda).

Kolem roku 3000 př.n.l. přišly do této oblasti první kmeny z jihoasijské pevniny. Mezi 7. a 15. stoletím tvořily hinduisticko-buddhistické říše první mocenská centra, z nichž se začal vyvíjet státní svaz zasahující celé souostroví. Mezi 14. a 16. stoletím proběhla násilná islamizace, která se nedotkla jen ostrova Bali a některých vnitrozemských oblastí. Některé oblasti byly později zasaženy vlivem křesťanských misionářů - včetně oblasti kolem Danau Toba v centrální části ostrova Sumatra.

Jezero Toba bylo vytvořeno zalitím kráteru po rozsáhlé erupci sopky před 75 000 lety. Tento kráter je největším a nehlubším na světě s průměrnou hloubkou 450 metrů (v některých místech až 800 metrů). Leží

ve výšce 906 metrů nad hladinou světového oceánu a jeho plocha činí 1 265 km². Nejsevernější výběžek od nejnižšího je vzdálen 90 kilometrů. Oblast kolem jezera Toba byla vždy domovem Bataků. Uprostřed jezera se rozprostírá ostrov - Samosir, s velikostí srovnatelnou se Singapurem. Žije zde na 120 000 lidí (hustota obyvatelstva je zde dvakrát větší než ve zbylé části Sumatry). Většina z nich sídlí na úrodném pruhu země rozkládajícím se kolem hladiny jezera.

Když britský cestovatel William Marsden po svém návratu ze Sumatry v roce 1783 podal zprávu o království kanibalů s velmi vy-

vinutou kulturou a písmem, byl tehdejší „civilizovaný“ svět šokován. Batakové se stali podnětem k rozsáhlému vědeckému bádání. Bylo zjištěno, že jsou potomci neolitických horských kmenů, které vyhnali Mongolové z jejich původního území v oblasti dnešního severního Thajska a Barmy. Když dorazili na Sumatru, nesetrvávali dlouho na mořském pobřeží, ale vydali se dále do vnitrozemí. Po několikátým denním putování objevili jezero Toba, kde se usídlili a žili zde v naprosté izolaci od okolí dlouhá staletí.



Batacká žena na trhu



Tradiční bataký dům

Nejcharakterističtějším rysem Bataků je jejich bojechtivost. Jednotlivé osady se mezi sebou téměř bez ustání svářily. Z tohoto důvodu nebyly nikdy budovány mezi jednotlivými usedlostmi cestičky, ani stavěny mosty. Všechny osady byly obklopeny živým, 10 metrů vysokým neprostupným plotem z bambusu, s dobře strážným vchodem pouze z jedné strany. Život se odehrával v tradičních dřevěných domech, jejichž obytná část se nacházela 1-2 metry nad zemí. Tato část domu byla vlastně jednou velkou místností bez pevných vnitřních stěn, kde žilo někdy i tisíc rodin. V noci se spouštěly z trámů rákosové rohože poskytující jed-

notlivým rodinám alespoň trochu soukromí. Světlo pronikalo do tmavého domu pouze jediným malým otvorem - dveřmi, do kterých se vstupovalo po krátkém žebříku. Spodní část domu byla určena pro hospodářská zvířata - kozy, krávy a prasata - a sloužila i jako skladiště obilí. Typická šindelová střecha tvarem připomínala býčí rohy. Tento tvar střechy je rozšířen po celé Sumatře a váže se k němu legenda o dlouhotrvajícím boji mezi sousedními ostrovy Jáva a Sumatra.

Jak praví tato pověst, kdysi dávno mezi sebou vedli spory bohatí obyvatelé Jávy a chudí lidé ze Sumatry. Neustálé války a nepokoje sužovaly oba





Vesnice obehnaná bambusovým plotem

ostrov, až jednoho dne se nejvyšší představitelé dohodli, že je potřeba tuto situaci už jednou provždy vyřešit.

Uspořádali zápas, kdy mezi sebou měli bojovat dva býci, jeden z Jávy a druhý ze Sumatry. Na Jávě měly však býci zápsy dlouhou tradici a tak Jáváné postavili do arény toho nejztepilejšího býka. Na Sumatře tento druh zábavy nebyl tolik rozšířen, a tak Sumaterci vybrali jen malého býčka. Když malý býček uviděl v areně svého soupeřníka, netušil, že má s ním bojovat a myslel si, že je to jeho matka, která mu dá napít. Motal se kolem vzrostlého býka tak dlouho, až si o jeho malé růžky bojovník z Jávy rozpáral břicho a zemřel. Jávánům nezbylo nic jiného než přiznat prohru a ukončit tak ve prospěch Sumatry spor mezi oběma ostrovy.

Batakové až do počátku 19. století praktikovali rituální kanibalismus. Vždy, když se někdo z obyvatel kmeny prohřešil proti místnímu zvykové-mu zákon tzv. adatu, bylo svoláno veřejné shromáždění. V případě, že obyvatelé kmeny uznali jedince vinným, byl odsouzen k popravě setnutím hlavy. Nejvyšší představený vesnice pak snědl syrové srdce a játra popraveného, a zbytek shromáždění musel

okusit jeho krve. Tělo bylo rozsekáno a povařeno společně s masem z jeho psů. V případě, že nevlastnil žádného psa, byli k tomuto účelu použiti jakýkoliv jiní psi, a tento pokrm byl potom servírován rovným dílem všem členům vesnice. Zbytky těla byly vhozeny do jezera, aby uspokojili duchy, kteří tam žili. Tři dny od popravě nesměl nikdo vstoupit do vod jezera, prát nebo rybařit v něm. Krvavé popravě sloužily jako odstrašující případ toho, jak skončí ve vesnici všichni zločinci a vrazi.

Obyvatelé Samosiru až do příchodu holandských křesťanských misio-nářů v roce 1817 žili tradičním způsobem života, vyznávali animistické náboženství, věřili v duchy a černou magii. Hlavní slovo ve vsi měl mág - šaman, který měl za úkol oddávat, přivolávat déšť, léčil, prováděl pohřby a podobně. Pohřbívalo se do speciálních třípatrových hrobek. První, nejprostornější patro, mělo vždy tři samostatné kóje, kam se pohřbívalo tělo v rakvi na dobu dvaceti let. Po uplynutí této doby se tělo vyjmulo, rozřezalo a uložilo do prostředního menšího patra. Po dalších dvaceti letech bylo tělo opět vyjmuto a po zpopelnění uloženo do nejvyššího stupně rodinné hrobky. I když Batakové dnes žijí roztroušeni po celé Indonésii, musí být pohřbeni právě na Samosiru.

V dnešní době naprostá většina z nich vyznává protestantismus, a proto jsou tradiční hrobky ozdobeny kříži. Avšak mnozí stále praktikují některé prvky původního animistického náboženství. Věří například v astrologii nebo vyznávají tzv. tondi. Tondi je podoba duše, základ lidské individuality, o



Hrobka nedaleko Ambarity

keré se říká, že se vyvíjí ještě před narozením člověka. Po celou dobu života se drží v blízkosti tělesné schránky. Někdy se však vzdálí a v té chvíli člověk onemocní. Je nutné potom tondi poskytnout obětní dary, aby se umoudřila, vrátila se do blízkosti těla a pomohla nemocnému uzdravit se.

Většina turistů, kteří přijedou na Danau Toba se ubytovávají na poloostrově Tuk Tuk. Kdysi toto místo zažívalo velký rozkvět cestovního ruchu, ale v dnešní době politické nestability je poněkud zašedlé a turisté

se sem z neopodstatnělého strachu bojí jezdit. Nedaleko odtud leží vesnička Ambarita, kde se nachází malé muzeum s tradičními batackými domy a lidojedským popravištěm. Pokud se vydáte do Indonésie, určitě stojí Samosir za návštěvu.

Batakové se zdraví tradičním pozdravem HORAS! A tak přeji HORAS i všem čtenářům...

*/Text: Darja Milošová
Foto: Pavel Roubal/*

ck LIVINGSTONE
Brno, Šumilákova 5.
tel/fax: 602 42 22 60 62
www.cklivingstone.cz, www.livingstone.cz

**AFRIKA - ASIE
AMERIKA - AUSTRALIE**
NEJŠIRŠÍ NABÍDKA EKOTIKY
ZAJÍMAVÉ A ÚSPĚŠNÉ AKCE I PRO KRAJ
SILVESTRY V INDOANÉSII A THAJSKU

Olympia

beach open 2002



16. - 17. 3. 2002

nákupní a zábavní centrum Olympia

bližší informace na www.olympia-centrum.cz